

Kendimi Sende Unuttum

– Alaca · 12 Nisan 2022

Saymadım gideli, kaç bahar oldu?
Adaklar adadım, dilekler tuttum.
Maziye dalarken, gözlerim doldu,
Bak yine kendimi, sende unuttum!

Bilmezler sırrımı, hep saklımdasın,
Gönlümün köşkünde, tende uyuttum.
Hem gündüz, hem gece, hep aklımdasın,
Bak yine kendimi, sende unuttum!

Hasretin sancısı, cana tak etti,
Dinsin diye acı, tabletler yuttum.
Sakın ha, deme ki, beni terk etti,
Bak yine kendimi, sende unuttum!

Kayan bir yıldızdın, ulaşamadım,
Peşinden koşturan, gamlı buluttum.
Sensizlik hazindi, alışamadım,
Bak yine kendimi, sende unuttum!

Donuk durduğuma, ne bakıyorsun?
Önceden güleçtim, pek de mesuttum.
Damarda kan değil, sen akıyorsun,
Bak yine kendimi, sende unuttum!

Misk gibi kokunu, az duymak için,
Kitaplar içinde, güller kuruttum.
Kendimden geçmişsem, sorma ki niçin?
Bak yine kendimi, sende unuttum!

Ömrümü öğüttüm, felek çarkında,
Özlemler, çileler, dertler büyüttüm.
Mecnun gezdiğimin, herkes farkında,
Bak yine kendimi, sende unuttum!

Sevginin hasını, seninle tattım,
Takvimden yapraklar, koparıp attım,
Görmek umuduyla, rüyaya yattım;
Ben yine kendimi, sende unuttum!

12.04.2022

Muhittin Alaca